

آموزش به بیمار

تب کریمه کنگو

واحد آموزش سلامت
بیمارستان
خاتم الانبیاء شیروان
زمستان ۱۴۰۳

چه درمانی برای این بیماری وجود دارد؟

درمان بیماری در انسان هم بیشتر درمان حمایتی برای رفع عوارض و خطرات بیماری است. داروهای ضد ویروس برای درمان این بیماری بکار گرفته شده و تاثیر مثبتی هم در آن دیده شده است.

منبع:

راهنمای کشوری مبارزه با تب خونریزی دهنده کریمه کنگو

بیمارانی که سرنوشت شان به مرگ منتهی می شود معمولا علائم آنها بطور سریع حتی در روزهای اول بیماری تغییر می کند .

مرگ بدلیل از دست دادن خون، خونریزی مغزی، کمبود مایعات بدلیل اسهال، یا ادم ریوی ممکن است ایجاد شود . معمولا خونریزی به شدت های مختلف در همه اعضا و بافت ها و داخل معده و روده ها دیده می شود.

۴-دوره نقاهت بیماران :

از روز دهم وقتی ضایعات پوستی کمرنگ می شود، بتدریج بهبودی پیدا می کنند . اغلب بیماران در هفته های سوم تا ششم بعد از شروع بیماری وقتی شاخص های خونی و آزمایش ادرار طبیعی شد از بیمارستان مرخص می شوند

روش های پیشگیری از تب کریمه کنگو چه هستند؟

عدم مصرف گوشت تازه ذبح شده- خرد کردن گوشت با دستکش- پخت کامل گوشت قبل از مصرف.

مقاومت ویروس در برابر حرارت کم است بنابراین پخت گوشت و یا پاستوریزه کردن شیر باعث از بین رفتن ویروس میشود .

ویروس در محیط اسیدی از بین میرود (اسیدوزی که پس از چند ساعت در جسد حیوان پیدا میشود موجب از بین رفتن ویروس میشود).

بنابراین نگهداری گوشت به مدت ۲۴ ساعت در یخچال ویروس را از بین میبرد .

ویروس در برابر هیپوکلریت ۱٪ حساس است

تب خونریزی دهنده کریمه کنگو Crimean Congo Hemorrhagic Fever (CCHF)

یک بیماری خونریزی دهنده تیدارحادث است که بوسیله کنه منتقل می شود و مرگ و میر بالا دارد

راه انتقال:

ویروس CCHF در طبیعت بوسیله کنه های سخت گونه Hyalomma منتقل می شود. مهمترین راه آلودگی، خونخواری کنه هیالوما نابالغ از مهره داران کوچک می باشد و کنه بالغ نهایتاً عفونت را به مهره داران بزرگ مثل گاو، گوسفند و بز منتقل می کند

بیماری در حیوانات اهلی هیچگونه علائم مشخصی ندارد.

عفونت در انسان پس از گزش کنه ی آلوده یا له کردن آن روی پوست ایجاد میشود. خطر انتقال بیماری در انسان در طی ذبح حیوان آلوده و یا یک دوره کوتاه پس از ذبح حیوان آلوده وجود دارد.

تماس با خون و بافت بیماران بخصوص در مرحله خونریزی یا انجام هرگونه اعمالی که منجر به تماس انسان با خون، بزاق، ادرار، مدفوع و استفراغ آنها گردد باعث انتقال بیماری میشود.

این افراد بیشتر در معرض خطر میباشند :

دامداران و کشاورزان، کارگران کشتارگاه ها، دامپزشکان و کارکنان بهداشتی و درمانی .

شیوع بیماری بیشتر در فصل گرم سال همزمان با فصل فعالیت کنه ها می باشد

علائم بالینی چهار مرحله دارد :

- ۱ دوره کمون:

پس از گزش کنه، دوره کمون حداکثر به ۹ روز و بدنبال تماس با بافتها یا خون آلوده حداکثر ۱۳ روز می باشد.

۲- قبل از خونریزی :

بیمار دچار سردرد شدید، تب، لرز، درد عضلانی بخصوص در پشت و پاها، گیجی، درد و سفتی گردن، درد چشم، ترس از نور (حساسیت به نور) می گردد.

تب معمولاً بین ۳ تا ۱۶ روز طول می کشد. لکوپنی و بخصوص ترمبوسیتوپنی شدید نیز در این مرحله معمولاً مشاهده می گردد.

۳- مرحله خونریزی دهنده :

معمولاً در روز ۳ تا ۵ بیماری شروع می شود و ۱۰ تا ۱۰ روز طول می کشد .

خونریزی در مخاط ها و پتشی و هماتوم در پوست بخصوص در قسمت بالای بدن و در طول خط زیربغلی دیده می شود و در محل های تزریق و تحت فشار محل بستن تورنیکه و غیره ممکن است ایجاد شود. و سایر پدیده های خونریزی دهنده مثل ملنا (خون در مدفوع / مدفوع سیاه رنگ و قیری تیره)، هماچوری (خون در ادرار)، خونریزی از بینی، لثه ایجاد شود .

- پنومونی / بزرگ شدن کبد